

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg er helt enig i, at man selvfølgelig ikke helt kan fratage domstolene et ansvar for at tage stilling til, om der kan udvises eller ej. Men som jeg forstod de jurister, der var på banen på det tidspunkt, og også de folketingspolitikere, der udtalte sig, så var der et klart ønske om, at der blev lavet en ikkeudtømmende liste over forseelser, som bør føre til en udvisning, eller det modsatte, som ikke bør føre til en udvisning.

Det kunne jeg godt tænke mig at vi fik lavet, så der var nogle klare eksempler på former for kriminalitet og situationer, hvor der ikke skulle ske en udvisning. Jeg er også parat til at lave den på den anden måde, som jeg sagde. Det er den ene ting.

Den anden er, at vi simpelt hen fik skrevet ind i lovgivningens paragraffer, at de internationale konventioner skal overholdes. Det kan være noget, der bare er droppet i en bemærkning på side 65. Jeg behøver ikke at få et færdigt svar i dag, men jeg synes bare, det var noget af det, vi godt kunne tage op i udvalgsarbejdet for at gardere os mod den der kritik fra en højesteretsdommer.

Jeg synes, det er ret alvorligt, når en højesteretsdommer går ud og siger, at vi ikke gør vores arbejde ordentligt herinde.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Så vil jeg anbefale, at man slår op på side 8 og 9 i lovforslaget. Jeg ved ikke, om det fortsætter, jeg tror, det er på side 8 og 9 som minimum, hvor man gennemgår vores internationale forpligtelser og de forskellige konventioner. Altså, hvis det ikke skal forstås, som at vi tager konventionerne alvorligt, så ved jeg ikke hvad.

Kl. 15.25

Vi bruger faktisk to sider på at gennemgå konventionerne, og hvordan de bliver sat i forhold til lovforslaget her. Jeg har svært ved at se, hvordan det kan gøres meget tydeligere. Det er understreget meget tydeligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis in-

gen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om mangfoldighedsledelse på alle offentlige arbejdspladser m.v.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.
(Fremsat 14/12 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Regeringen er enig i målet med en bedre integration af flygtninge og indvandrere på arbejdsmarkedet og i, at det offentlige har en særlig forpligtelse til at gå foran i indsatsen for at få flere indvandrere i beskæftigelse. Det er en opgave, som vi tager særdeles alvorligt og arbejder stenhårdt for hver eneste dag.

Siden 2001 har regeringen taget en lang række initiativer, der skal sikre bedre uddannelse og beskæftigelse for vores borgere med anden etnisk baggrund end dansk. Med regeringens integrationsplan og aftalen fra i sommer, »En ny chance til alle«, fortsætter vi ad det spor. En lang række tiltag skal sikre, at stat, kommuner, uddannelsesinstitutioner og virksomheder skal blive bedre til integration.

Det fremgår af beslutningsforslaget, som vi behandler her under punkt 1, at alle offentlige arbejdspladser skal forpligtes til at indføre en handlingsplan for mangfoldighedsledelse med konkrete målsætninger og årlig opfølgning.

Regeringen arbejder allerede aktivt for at fremme mangfoldighedsledelse og integrationsværktøjer, og det indgår i aftalen »En ny chance til alle«, at Integrationsministeriet iværksætter et mangfoldighedsprogram i samarbejde med virksomheder. De seneste år har en række virksomheder valgt at arbejde struktureret og bevidst med mangfoldighedsledelse, som er en ledelsesretning, der anskuer mangfoldigheden som et forretningsmæssigt potentiale.

Jeg havde den 9. februar i år en rundbords-samtale med en række organisationer med særlig viden om mangfoldighedsledelse, repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og offentlige og private virksomheder som deltagere. Der var på mødet fuld opbakning til at iværksætte et mangfoldighedsprogram, og jeg fik mange værdifulde indspark.

På baggrund af mødet vil vi nu udarbejde et mangfoldighedsprogram, som forventes iværksat i dette forår. Programmet vil blive rettet mod både det private og det offentlige område, og i rundbordssamtalen deltog repræsentanter for både lønmodtager- og arbejdsgiversiden på det statslige og kommunale område.

Regeringen har som arbejdsgiver på det statslige område taget en række konkrete initiativer for at øge integrationen på arbejdspladser i staten. Og der har længe været opstillet klare mål for ansættelsen af indvandrere og disses efterkommere i staten.

I forbindelse med regeringens udspil »En ny chance til alle« er ambitionerne på både det statslige og det kommunale område blevet øget. Siden 2001 har der fra statens side været et konkret mål om, at 3,5 pct. af medarbejderne ved udgangen af 2003 skulle være indvandrere eller efterkommere af indvandrere. Fra 2005 og frem er målet hævet til 4 pct. Etniske minoriteter fra ikkevestlige lande udgjorde pr. 3. kvartal 2005 2,1 pct. af de ansatte i staten svarende til 3.258 personer. Og blandt de nyansatte i staten er der ifølge de seneste tal 4,2 pct., som har anden etnisk baggrund end dansk. Blandt eleverne er det hele 7,1 pct. Det kan man kun kalde for en positiv udvikling, selv om der stadig er et stykke, før målet er nået.

KL har netop offentliggjort en statistik vedrørende etnisk ligestilling på de primære kommunale arbejdspladser. Statistikken, der medtager alle KL's medlemskommuner, dog ikke København og Hanstholm, viser, at 4,8 pct. af samtlige ansatte i kommunerne pr. 1. august 2005 er indvandrere eller efterkommere af disse. 1,9 pct. er personer fra vestlige lande, og 2,9 pct. er fra ikkevestlige lande. KL vurderer, at andelen af ansatte fra ikkevestlige lande er stigende.

KL 15.30

På det statslige område har Personalestyrelsen løbende haft drøftelser med de enkelte ministerier om deres integrationsindsats. Der blev således her i efteråret gennemført en ministerierunde, hvor de nye mål og initiativer blev præ-

senteret i sammenhæng med en mere generel drøftelse af integrationsindsatsen.

Som opfølgning på ministerierunden vil Personalestyrelsen bede de enkelte ministerieområder om at redegøre for deres integrationsindsats. Personalestyrelsen følger op på og dokumenterer udviklingen to gange årligt via kørsler ved Danmarks Statistik. De statistiske opgørelser er fordelt på ministerområder, køn, etnicitet og personalegrupper tilbage fra 2001. Resultaterne offentliggøres på Personalestyrelsens hjemmeside.

Konkret arbejder Finansministeriet aktivt og systematisk for at fremme mangfoldigheden i medarbejdergrupperne på statens arbejdspladser, idet der i 2006 arbejdes med følgende projekter på integrationsområdet, som også beslutningsforslaget særlig fokuserer på:

Der er med CFU, Centralorganisationernes Fællesudvalg, indgået aftaler om oplæring på særlige vilkår i form af integrations- og oplæringsstillinger. Stillingerne skal skabe mulighed for, at grupper med begrænsede sproglige og faglige kompetencer kan opnå beskæftigelse på arbejdsmarkedet. De første 60 integrations- og oplæringsstillinger er netop slået op.

Der er etableret et samarbejde med Foreningen Nydansker om et jobindeks, der matcher ledige etniske minoriteter med et job i staten for at synliggøre jobmulighederne i staten.

Der er etableret et netværk for etniske ambassadører fra alle ministerområder, der løbende modtager træning i etnisk ligestilling og mangfoldighed.

Der er etableret en særlig hjemmeside, der hedder www.integration-i-staten.dk, der henvender sig til så vel personalefunktioner som etniske minoriteter.

Som tidligere nævnt er det i kommuneaftalen for 2006 aftalt mellem regeringen og amter og kommuner, at kommunerne ligesom den øvrige offentlige sektor skal tilstræbe at øge andelen af de ansatte, der er indvandrere eller efterkommere fra ikkevestlige lande.

Regeringen og KL har endvidere aftalt, at muligheden for integrationsstillinger, dvs. ansættelse på særlige løn- og ansættelsesvilkår, ligeledes bør indarbejdes i de kommunale overenskomster.

Mange kommuner arbejder med konkrete initiativer til fremme af etnisk ligestilling ved hjælp af f.eks. måltal for antallet af ansatte med anden etnisk baggrund, handlingsplaner for arbejdet

med fremme af etnisk ligestilling, brug af sociale klausuler ved udbud og meget andet.

En række kommuner har iværksat konkrete projekter til rekruttering og opkvalificering af medarbejdere på bestemte områder, navnlig på social- og sundhedsområdet, men også andre offentlige områder har været genstand for rekrutteringsprojekter, f.eks. miljø- og teknikområdet, renovation og busdrift.

På det amtskommunale område har der endvidere været fokus på rekrutteringen af udenlandske sygeplejersker og læger. Også i regi af Integrationsministeriets satspuljefinansierede kampagne »Brug for alle unge« er der taget initiativer med fokus på det statslige og kommunale område. Der er således gennemført rekrutteringskampagner for at tiltrække flere unge med anden etnisk baggrund end dansk til social- og sundhedsuddannelserne og til bl.a. politiets og forsvarets uddannelser.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at den igangværende indsats på integrationsområdet allerede opfylder forslagets punkt 1.

Det fremgår af beslutningsforslagets punkt 2, at der skal anvendes sociale klausuler til at fremme mangfoldighedsledelse hos virksomheder, der samarbejder med det offentlige. Hertil kan jeg sige, at Finansministeriet forventer, at de enkelte statslige institutioner vurderer muligheden for at anvende sociale klausuler i forbindelse med udbud og udlicitering for at fremme ansættelsen af personer med anden etnisk baggrund end dansk. Det mener jeg er fuldt ud tilstrækkeligt, vi har ikke brug for flere firkantede regler.

Med hensyn til anvendelsen af sociale klausuler i kommuner og amter er det de enkelte kommuner og amter, der selv har ansvaret for at tage initiativ til at fremme integrationen af personer med anden etnisk baggrund end dansk. Regeringen agter altså ikke at trække et krav om sociale klausuler ned over hovedet på kommuner og amter.

Kl. 15.35

Det fremgår af beslutningsforslagets punkt 3, at alle offentlige og private virksomheder gives mulighed for at få udarbejdet en årlig gratis mangfoldighedsprofil hos Danmarks Statistik. Danske virksomheder skal selvfølgelig have mulighed for at tilvejebringe det nødvendige grundlag for udarbejdelse af mangfoldighedsstrategier, den mulighed findes allerede ved køb af data hos Danmarks Statistik. Men der er altså ikke tale om en afgift på virksomhedernes sociale ansvar.

Udarbejdelse af personalepolitik og andre politikker i virksomhederne er jo ofte forbundet med direkte omkostninger. Det gælder arbejdet med en seniorpolitik, værdiprojekter og andet, som ofte indebærer udgifter til konsulenter, tab af præsterede arbejdstimer osv.

Med hensyn til det offentlige område er det ligesom på andre personalepolitiske områder den enkelte institutions ansvar også at følge op på indsatsen på integrationsområdet. Udgifter forbundet med det skal, som det gælder for alle andre aktiviteter på det personalepolitiske område, afholdes inden for de eksisterende rammer. Derved adskiller mangfoldighedsledelse sig ikke fra andre højt prioriterede politikområder.

På den baggrund ser vi i regeringen ikke anledning til at gøre undtagelser i Danmarks Statistiks prispolitik.

Jeg vil gerne gentage, at vi i regeringen arbejder videre ad det spor, vi har fulgt siden 2001, for at sikre bedre uddannelse og bedre beskæftigelse for vores borgere med anden etnisk baggrund end dansk.

Intentionerne med beslutningsforslag nr. B 49 er gode nok, men af de grunde, som jeg har nævnt, kan regeringen ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så er der tre korte bemærkninger, først hr. Morten Østergaard, derefter fru Elsebeth Gerner Nielsen og hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Indledningsvis vil jeg da gerne sige, at det er meget forventeligt, at regeringen ikke sådan lige kaster sig over andres gode ideer, når man i øvrigt selv har gang i en masse fine ting. Jeg synes jo ikke nødvendigvis, at det ene behøver at udelukke det andet.

Men som udgangspunkt vil jeg bare gerne spørge, om ministeren også godt forstår, at arbejds giverforeningerne reagerede meget skarpt, efter at statsministeren havde holdt sin tale på Venstres landsmøde, hvor statsministeren sagde, og jeg citerer:

Til virksomhederne siger jeg: Tag nu de ledige indvandrere ind. Vi hører desværre stadig alt for mange eksempler på, at ansøgere bliver sorteret fra, hvis de har et fremmed navn, lad nu også de nye danskere vise, hvad de kan, giv dem en chance.

Når det så samtidig viser sig, at langt den største del af den vækst, der har været blandt de

beskæftigede flygtninge og indvandrere, er inden for det private, kan ministeren så forstå, at man melder hus forbi i arbejdsgiverorganisationerne, når det rent faktisk er det offentlige, som halter så alarmerende langt bagefter i forhold til det private?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Som integrationsminister synes jeg jo, at det er helt fantastisk, hvis der kommer til at opstå en decideret konkurrence mellem den offentlige og private sektor om, hvem der er bedst til at ansætte folk med anden etnisk baggrund. Jeg kan ikke ønske mig det bedre, det er jo helt fantastisk.

Men når det er sagt, skal den private sektor stadig væk spille med. Det ved jeg at den private sektor også meget gerne vil. De var meget entusiastiske i mit møde om mangfoldighedsledelse. Jeg ved, at arbejdsgiverorganisationerne selv tager en række initiativer. Hvad de f.eks. ikke bare laver af pjecer! Nu er det ikke, fordi pjecerne gør det alene, men pjecerne viser eksempler fra det private erhvervsliv, som det private erhvervsliv meget gerne vil fortælle om og bruge til at fremme integrationen endnu mere i deres egen sektor. Det synes jeg er rigtig godt.

Men når statsministeren rolig kan sige det, så er det jo også, fordi vi i regeringen netop har taget en række initiativer og også ved, at vi også har et ansvar her. Det er derfor, vi har hævet målet for, hvad vi vil nå; det er derfor, der er de her mange initiativer, som i høj grad er styret af Personalestyrelsen. Det er for at sige: Vi har også et ansvar for at sikre at få flere med anden etnisk baggrund ansat.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne holde fast i og bede ministeren om at bekræfte, at det er alarmerende, når man oplever, at ud af de 36.000 flere indvandrere, der er kommet i arbejde ifølge DI Indsigt den 22. februar, er det kun 6.000, der er kommet i arbejde i det offentlige. 85 pct. af fremgangen i indvandrernes beskæftigelse er sket i det private, og hvis man kigger på den samlede arbejdsstyrke, hvor en tredjedel er ansat i den offentlige sektor, så gælder det altså kun for hver femte af indvandrerne.

Er det ikke for ringe, er det ikke for dårligt, er det ikke for lidt? Bør den offentlige sektor ikke

som minimum matche den private, således at vi kommer højere op?

Der kan vi sige, at det jo er fint med overordnede målsætninger og møder om mangfoldighedsledelse og det ene og det andet, men det, det gælder om her, er at forpligte hver enkelt institution på sit ansvar, så man ikke igen skal blamere sig, som statsministeren kom til med sine ord på Venstres landsmøde, fordi det i virkeligheden viser, at det er den offentlige sektor, som regeringen har ansvar for, der i virkeligheden skylder at vise noget fremgang.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Statsministeren har på intet tidspunkt blameret sig. Regeringen med statsministeren i spidsen har netop understreget, at vi tager det her meget alvorligt.

Og jo, det offentlige kan gøre det bedre. Det er derfor, vi har taget en række initiativer. Det er derfor, der nu er resultataflønning på lederniveau i forhold til, hvor gode de er til at gøre det her, derfor der lige er blevet opslået 60 integrationsstillinger, derfor man har været meget fokuseret, når man har ansat elever, så man nu er oppe på, at 7,1 pct. af de elever, som er taget ind i staten, nu har anden etnisk baggrund.

Der bliver faktisk også handlet, hele det her handler jo ikke om møder, det her handler om, at der kommer noget ud af de møder og initiativer, der bliver holdt, og det gør der også. Når vi gør det her, er det jo, fordi vi mener, at det offentlige kan gøre det bedre. Det er også derfor, vi har hævet målet.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne fortsætte i forlængelse af hr. Morten Østergaard. Mener ministeren ikke, at det er vigtigt, at vi overhovedet ikke fra Folketingets side og heller ikke fra regeringens side angriber det private erhvervsliv, når vi rent faktisk kan konstatere, at det er det private erhvervsliv, der gør det bedst, når det drejer sig om integrationen?

Omkring en tredjedel af danskerne arbejder i den offentlige sektor, men når det drejer sig om indvandrerne, så er det kun 20 pct. af dem, der er i beskæftigelse, der rent faktisk arbejder i den offentlige sektor. Så skulle vi ikke stille os som mål, at vi inden for den offentlige sektor mindst skulle gøre det lige så godt som inden for det

private erhvervsliv, og at vi simpelt hen lavede en målrettet handlingsplan, som hr. Morten Østergaard også er inde på, der sikrede, at vi kom op og holdt niveau med det private erhvervsliv?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Der er ikke nogen, der angriber den private sektor. Jeg får næsten lyst til at spørge den anden vej, om Det Radikale Venstre virkelig mener, at vi skal lade være med fra i dag af at samarbejde med den private sektor om at få endnu flere med anden etnisk baggrund ansat i den private sektor, fordi de gør det godt. Og de gør det godt.

Vi skal da have endnu flere med anden etnisk baggrund også i den private sektor, men det er da ikke et spørgsmål om, at vi angriber den. Det er et spørgsmål om at opfordre, og det, jeg oplever i øjeblikket, er, at det sker i et stærkt samarbejde med den private sektor om at finde ud af, hvordan vi kan få flere med anden etnisk baggrund ansat i den private sektor. Men det er jo ikke modsætninger. Vi skal have fokus på både den offentlige sektor og den private sektor, og det er præcis det, som regeringen har.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Man skal bare passe på med ikke at kaste med sten, når man selv bor i et glashus. Statsministeren sagde ved den omtalte anledning, det var på landsmødet:

Til virksomhederne siger jeg: Tag nu de ledige indvandrere ind. Vi hører desværre stadig alt for mange eksempler på, at ansøgere bliver sorteret fra, hvis de har et fremmed navn. Lad nu også de nye danskere vise, hvad de kan, og give dem en chance.

Det er jeg fuldstændig enig i, men der er bare meget, der tyder på, at de, der først og fremmest sorterer de mennesker fra, der har et fremmedklingende navn, er den offentlige sektor. Derfor er mit spørgsmål igen: Var det ikke på tide, at vi lavede en handlingsplan for den offentlige sektor, der virkede?

Endelig kunne jeg også godt tænke mig at høre, hvilken vurdering ministeren har af de sociale klausuler, vi allerede har mulighed for at lave – altså, i hvor høj grad bliver de anvendt?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan, kan jeg forstå, være enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i, at det var et helt rigtigt budskab, som statsministeren sendte fra Venstres landsmøde sidste år. Men den appel til det private erhvervsliv skal vi da ikke holde tilbage, fordi vi samtidig mener, at vi også kan gøre det bedre i den offentlige sektor. Jeg kan ikke se modsætningerne.

Forslaget her handler om, at vi laver nogle handlingsplaner. Det er jo heller ikke handlingsplanerne, der gør det. Jeg har illustreret, at vi allerede er i fuld gang i den offentlige sektor og dér, hvor regeringen primært har ansvaret, i staten, med at få sikret, at vi når de mål, som vi har sat. Så jeg tror måske, at netop med hensyn til udarbejdelse af handlingsplaner skal vi næsten spole baglæns. Vi er allerede på vej derudaf. Målet har vi ikke nået endnu, men vi arbejder rigtigt hårdt på det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, vi kan starte med at konstatere, at sådan som verden ser ud i dag, går det ikke så godt. Det var måske også i den sammenhæng, statsministerens udtalelser skal ses, at det kan gå meget bedre med at få integreret flygtninge/indvandrere på det danske arbejdsmarked.

Kl. 15.45

Derfor synes jeg, at vi i stedet for at prøve at finde ud af, som jeg synes, ministeren gør, hvor det nu er, vi kan sige noget dårligt om det her forslag, at vi skal prøve at se, hvor det er, vi kan indarbejde nogle gode ting i det her forslag.

Når nu ministeren lægger så meget vægt på samarbejde mellem det offentlige og det private på lige præcis det her område, kan det godt undre mig, hvorfor ministeren så affærdiger den del af forslaget, som netop handler om samarbejde, forstået sådan, at det offentlige skal sikre sociale klausuler i forbindelse med de opgaver, som udføres af private virksomheder.

Hvis man kan gennemføre det i både stat, amter og kommuner, vil vi være nået et skridt længere i den rigtige retning og måske få taget hul på nogle af de problemer, som der er i dag. Det var vel egentlig det, som ministeren prøvede at affærdige, og det synes jeg er en rigtig dårlig idé.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu har vi jo lige fået at vide, at vi slet ikke skal koncentrere os om den private sektor, fordi den gør det så godt. Hvorfor så tvinge en social klausul igennem, hvis den sagtens kan levere varen? Der er mulighed for at lægge sociale klausuler ind i udbud. Det er en mulighed, hvor man kan gå ind og vurdere fra udbud til udbud, om det er relevant at gøre det i det her tilfælde. Den frihed vil regeringen gerne fastholde, i stedet for at det bliver sådan noget rigidt noget med, at det skal man gøre under alle omstændigheder. Det er forskellen.

Nu tror jeg også, vi skal passe på ikke at tale os fra hinanden. Jeg har sådan set ikke affærdiget eller fejlet noget væk på sådan en negativ måde. Jeg har bare prøvet på at illustrere, at vi sådan set er meget enige i intentionerne. Så er vi måske lidt uenige om redskaberne, men jeg tror faktisk, vi er meget enige om intentionerne.

Jeg er ked af, at jeg glemte at svare fru Elsebeth Gerner Nielsen, som nu er gået, på, i hvor stort et omfang de sociale klausuler bliver brugt. Det ved jeg ikke. Hvis vi kan fremskaffe viden om det, vil jeg gerne formidle den i et skriftligt svar. Det nåede jeg ikke lige i første omgang.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for, at ministeren nu siger, at hun er enig i intentionerne i det her forslag. Hvad er det så, der er i vejen med forslaget? For jeg synes da, at det må være helt oplagt, at man, når man laver handlingsplaner, opstiller konkrete mål. Det kan vi vel nok være enige om, og så kan vi vel også være enige om, at hele princippet i sociale klausuler er godt. Så kan der måske være en diskussion af, om det skal være noget, man indarbejder som en del af lovgivningen. Det er måske det, ministeren har noget imod.

Men kan vi ikke blive enige om, at hvis de sociale klausuler, de muligheder, som er der i dag, ikke bliver brugt i tilstrækkeligt omfang, så kan det være nødvendigt med lovgivning? Så hvis vi nu kan blive enige om, at forudsætningen for, at vi vedtager det her forslag, er, at det bliver nødvendigt, fordi det ikke bliver brugt i tilstrækkeligt omfang i dag, så er vi nået et skridt videre.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Med hensyn til at lave handlingsplaner: Jeg betragter sådan set, uden at det er noget, der har

været behandlet her i Folketinget, det, som Personalestyrelsen på statens vegne har sat i gang, som en handlingsplan, nemlig at man holder alle ministerier fast på, at de skal redegøre for, hvordan de håndterer mangfoldighedsledelse, og hvad deres resultater er. Det tror jeg sagtens vi kan sige faktisk er udførelse af handlingsplan. Det er bare ikke en handlingsplan, der har skullet rundt om Folketinget først. Den er sat i gang, og vi er allerede i fuldt sving.

Hvad angår de sociale klausuler: Nu når vi også har snakket om det private arbejdsmarked, vil jeg sige, at der, hvor der er høj grad er udbud fra det offentlige til det private, er på rengøringsområdet, det er på busdrift, det er efterhånden også på noget af det sociale område og på hjemmehjælpsområdet, hvor vi har stor succes med at uddanne social- og sundhedshjælpere med anden etnisk baggrund.

Men i mange af de her sektorer er det jo ikke, fordi der er et stort fravær af folk med anden etnisk baggrund, tværtimod. Derfor synes jeg, at det, der er relevant, er at bruge de sociale klausuler der, hvor man synes det er relevant at bruge dem, i stedet for at sige, at de skal bruges, og at vi beslutter det herindefra og der så ikke er mulighed for at tage hensyn til den konkrete situation.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ministeren og går til ordførerne. Det er først fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 15.50

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Dette beslutningsforslag kan Venstre ikke bakke op om. Siden 2001 har der for ansættelser inden for det statslige område været et konkret mål om, at man ved udgangen af 2003 ville have 3,5 pct. af medarbejderne med en anden etnisk herkomst end dansk ansat. Da man så kom videre derfra, sagde man, at i 2005 og fremefter skal målet være hævet, og det er blevet hævet til 4 pct.

Vi har fra ministerens side hørt om en lang række tiltag, der allerede er i gang. Vi har »En ny chance for alle«, hvor der er sat endnu mere fokus på, hvad vi kan gøre for at få så mange som muligt i job, og for at opkvalificere til job også i det offentlige er det jo netop på uddannelsesområdet, der er sat ind. Der er sat ind på integrationsområdet med muligheder for ekstra

penge, og der er også fra Beskæftigelsesministeriets side sat ind over for denne her gruppe.

Derfor kan vi se, at der er en rigtig god udvikling i befolkningen. Vi kan også se, at der er opbakning til det, som vi laver, og at vi kan komme videre.

Det glæder mig jo også at kunne konstatere i bemærkningerne, at Det Radikale Venstre citerer Venstres formand så meget, at de også tager udpluk fra hans tale på Venstres landsmøde 2005. Det kan ikke andet end lige få mig til at tænke, at det næsten så vil sige, at vi kan regne med at få stor opbakning til de initiativer, som kommer på netop dette område fremover.

Jeg må så antage, at når netop dette beslutningsforslag er fremsat, så er det, fordi man ikke vil bakke helt fuldstændigt op om regeringens linje. Det gør Venstre, det må jeg sige, og derfor bliver jeg nødt til at slutte, som jeg begyndte:

Dette beslutningsforslag bakker Venstre ikke op om.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne spørge, om Venstre finder det tilfredsstillende, at den private sektor står for 85 pct. af fremgangen i indvandreres beskæftigelse over de sidste 10 år, og om det er tilfredsstillende for Venstre, at når en tredjedel af alle dem, der er beskæftiget i Danmark, arbejder i den offentlige sektor, så gælder det kun for hver femte indvandrer. Burde det offentlige ikke gå foran?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg vil helst se, at det er et parløb. Jeg er yderst tilfreds med, at det private har så godt et fodfæste og har fået så mange i arbejde hos sig. Jeg synes ikke, det skal være et mål alene, at det offentlige skal have så mange ind, at man i hvert fald kan sige, at vi skal øge mængden af ansatte for at kunne højne niveauet.

Men jeg ønsker, at vi kommer så langt som overhovedet muligt, og jeg er glad for, at vi har taget så mange uddannelsestiltag og så mange tiltag på beskæftigelsesområdet, at det jo netop kommer. For det er jo en udvikling, vi er inde i, det er ikke noget, der er i stagnation overhovedet.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Når det så netop er sådan, at det for Venstre åbenbart er vigtigst, at de private trækker det

store læs, synes jeg jo, også når vi har en integrationsminister, som ved enhver given lejlighed taler varmt om begrebet mangfoldighedsledelse, at det med hensyn til Danmarks Statistik, som har den her service, der hedder cpr-opgørelse – man har endda lavet en lille pjecé om det, som virksomhederne kan benytte, hvis de ønsker at udøve mangfoldighedsledelse i ordets egentlige forstand – var relevant, at man overvejede, om ikke det var rimeligt for nu at fremme initiativerne, siden man nu overlader ansvaret til de private, at sige: Det behøver vi ikke at have et gebyr på, det behøver vi ikke at have en afgift på, der kan Danmarks Statistik bidrage til integrationen.

De virksomheder, der går foran og trækker læsset, og som i øvrigt står for 80 pct. af fremgangen, skal ikke også betale for at kunne udøve den mangfoldighedsledelse.

Var det ikke et initiativ, som på en relativt nem og meget handlingsorienteret måde kunne være med til at fremme om ikke andet så i hvert fald den private sektors fortsatte ansættelse af flygtninge og indvandrere?

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Nej, det kan jeg ikke bakke op om.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Troels Ravn.

Troels Ravn (S):

Mangfoldighed er et positivt ladet ord, og det her beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre er da også et både sympatisk og nødvendigt forslag i sit indhold og i sin hensigt.

At alle offentlige arbejdspladser forpligtes til at indføre en handlingsplan for mangfoldighedsledelse, herunder at have konkrete målsætninger for udviklingen i andelen af medarbejdere med anden etnisk baggrund end dansk og foretage en årlig opfølgning herpå, er et godt initiativ.

Kl. 15.55

At sociale klausuler anvendes til fremme af mangfoldighedsledelse hos virksomheder, der samarbejder med det offentlige, er ligeledes godt og nødvendigt.

Socialdemokraterne ønsker at integrere borgere med en anden etnisk baggrund end dansk på arbejdsmarkedet. Vi bekæmper diskrimination, vi arbejder for ligestilling.

Vi er i Danmark i de senere år blevet vidner til, at der i samfundet i stadig stigende grad skæbes større skel mellem befolkningsgrupperne: etniske danskere på den ene side og flygtninge/indvandrere på den anden. Socialdemokraterne mener ikke, at det er en god udvikling, at vores samfund på den måde bliver et delt samfund, og det er en opgave for politikere at gribe ind og handle aktivt, når samfundet udvikler sig på en skæv og uhensigtsmæssig måde.

Det er Socialdemokraternes opfattelse, at regeringens indsats på området ikke er tilstrækkelig. Vi ønsker at forpligte offentlige og private virksomheder til mangfoldighedsledelse.

Dårlig integration skaber problemer for hele samfundet, og det er dårlig integration, når der ikke i langt højere grad ansættes medarbejdere med anden etnisk oprindelse end dansk i offentlige og private virksomheder.

Kigger man på, hvor mange indvandrere fra ikkevestlige lande der har et job at stå op til om morgenen, fremgår det, at tallet i 2004 er på 44,9 pct., mens det for alle danskere er på 74,9 pct. Det er en myte, at indvandrere ikke har kvalifikationer eller ikke har lyst til at finde et job. Det er diskrimination, hvis ansøgerens fornavn er afgørende for at få et job. Hassan, Ali og Ahmed er ligeværdige med Ole, Jens og Peter.

Socialdemokraterne har en enkelt tilføjelse til forslaget her, og det er, at Det Radikale Venstre og vi andre indarbejder, at det her også gælder ligestilling mellem kønnene. Det ville være en enkel ting at tilføje de tre punkter, at mangfoldighedsledelse også betyder en mere ligelig repræsentation af kønnene blandt medarbejderne, og at der også på det område bør foretages en årlig opfølgning.

Men som sagt: Socialdemokraterne ønsker, at indvandrere skal blive aktive medborgere, også på arbejdsmarkedet, og derfor vil vi gerne gå positivt ind i arbejdet med dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det var hr. Troels Ravn's sidste bemærkning, som jeg lige vil reagere på. Jeg vil lige gøre hr. Troels Ravn opmærksom på, at virksomhederne jo allerede i dag har en forpligtelse til at foretage kønspolitiske vurderinger og også foretage nogle vurderinger af sammensætningen af medarbejderstaben.

Man kan så diskutere, om det er godt nok, og man kan også diskutere, om det virker osv., men

i sammenligning med de tiltag og de forpligtelser, som virksomhederne har på det kønspolitiske område, er det her forslag, som fremsættes nu, sådan set et meget lille skridt i retning af at få den brede mangfoldighedsledelse til at bare ligne noget af det, vi har på kønsligestillingsområdet.

Vi har mange gode erfaringer på kønsligestillingsområdet, hvad angår de tiltag, der er, og som man kunne lære af i forbindelse med integration af de etniske minoriteter. Så jeg tror, at hvis man inddrager kønsligestilling i det her, bliver den faktisk forringet i forhold til, hvor den allerede står.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg er for så vidt ikke uenig med hr. Kamal Qureshi i den betragtning.

Det her var en god anledning til også at pege på, at mangfoldighedsledelse i høj grad også vedrører ligestilling mellem kønnene. Jeg er helt enig i, at det her beslutningsforslag netop drejer sig om mangfoldighedsledelse og medarbejdere med anden etnisk oprindelse end dansk, men lad os bare få ligestillingen mellem kønnene med i samme omgang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil bare lige præcisere det, for det er ikke sikkert, at jeg fik formuleret det præcist nok. Altså, jeg har sådan set ikke noget imod, at man indtog køn i den her kontekst. Det, der bare er min pointe, er, at vi allerede har en lang række tiltag på arbejdsmarkedet for at sikre en ligelig kønsrepræsentation på arbejdsmarkedet og også sikre kønsligestilling ved hjælp af kønsligestillingsnævnet og hele det retspolitiske område, hvor vi har en omvendt bevisbyrde eller lignende. Så derfor kan man sige, at den del af det er bedre dækket end af det her. Man kan sige, at det her er udtryk for et lille skridt.

Kl. 16.00

Man kunne sagtens tage det ind. Det er jeg sådan set ikke afvisende over for. Jeg ved ikke, hvad De Radikale ville sige til det. Min pointe er sådan set bare, at det kønspolitiske er rimelig godt repræsenteret på nuværende tidspunkt, og hvis det her bliver standarden for det, så tror jeg, at det bliver trukket ned frem for at blive løftet.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Det er selvfølgelig en tolkning eller en forventning hos spørgeren. Jeg ser det at inddrage det kønspolitiske aspekt netop som en mulighed, idet området ikke bliver dyrket godt nok, og idet der også på det område skal en forpligtelse på.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi til næste ordfører. Det er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Når man bevæger sig fra den integrationsplan, som regeringen og vi har vedtaget, som Det Radikale Venstre har slået syv kors for sig ved tanken om, og som Socialdemokraterne er sprunget fra, og ind i det her beslutningsforslag, så er det faktisk som at komme fra den dagklare virkelighed ind i en tågebåne.

Det er ikke, fordi jeg vil sige, at alle de tanker og betragtninger, der står i det her beslutningsforslag, sådan er vrøvlede. Det er jo sådan lidt filosoferen, som kan være meget smuk og rigtig, f.eks. det der med, at man skal se på de individuelle kompetencer i stedet for på gruppen og kollektivet. Jeg tror ikke, at der er én arbejdsleder hverken i det offentlige eller i det private, der vil være uenig med forslagsstillerne i det, men hvordan i himlens navn skal man omsætte til lov, hvordan virksomheden skal ledes over for den individuelle medarbejder?

Det, der så bliver tilbage, når alle tågebånerne sådan er viftet væk, så man kan begynde at skelne lidt praktisk lovgivningsarbejde i det, ja, det er jo altså det, at forslagsstillerne vil have en kvotering af medarbejdere af anden etnisk herkomst end dansk. Den kvotering vil man så have igennem på offentlige virksomheder – det kan jeg så til nød forstå – men også gennem sociale klausuler i private virksomheder, som handler med offentlige virksomheder. Og det vil sige, at til syvende og sidst er det, det går ud på, altså positiv særbehandling eller sagt med et andet ord, som lyder knap så pænt, diskrimination.

Det vil Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde være med til. Vi har det ufravigelige princip, at når der er et ledigt job, så skal den bedste mand have jobbet. Det skal i hvert fald være op til arbejdsgiveren at ansætte den, han anser for at være den bedste.

Det er jo derfor, at den integrationsplan, vi har lavet, som nu skal implementeres, er så utrolig god. For det, den gør, er jo ikke at forsyne udlændinge med krykker og særordninger, men at tage fat i dem og sige: Nu skal I have et job, eller nu skal I have en uddannelse, nu skal I dygtiggøre jer til på lige fod med danskerne at komme ud på arbejdsmarkedet, for selvfølgelig kan I godt på jeres egne præmisser uden alle mulige hjælpeordninger i form af positiv særbehandling.

Det er blevet fastslået, at det private erhvervsliv gør det godt både af ministeren og af forslagsstillerne, og jeg vil sige, at det får man bekræftet, når man taler med arbejdsgivere, både Arbejdsgiverforeningens bestyrelse og sådan ganske almindelige arbejdsgivere rundtomkring i landet.

Man bliver ofte forbløffet over, hvor dybt optagne de er af integration og af at få udlændinge ud på arbejdsmarkedet. De sukker: Vil I godt lade være med at belaste det arbejde, vi gør, med tåbelige kvoteringsordninger. Og så siger de én ting til: Vi er meget ofte leveringsdygtige med hensyn til job, som udlændinge kunne bestride, men ansøgerne kommer bare ikke.

Kl. 16.05

Og det er jo også derfor, at den integrationslovgivning, som nu skal gennemføres, er så god, fordi den får fat i alle de mange mennesker, som man må have oprigtig ondt af, fordi den tidligere regering har ladet dem sidde på passiv forsørgelse i årevis, så de faktisk aldrig nogen sinde har fået en chance. Og vi ved godt – det gælder os alle sammen – at sidder vi tilstrækkelig længe på passiv forsørgelse, er det simpelt hen ikke til at komme i gang igen. Og det er dem, der får en hjælpende hånd nu til at komme i gang.

Det her synes jeg – undskyld, jeg ville ønske, at jeg kunne finde et mildere udtryk for det – er noget ordgyderi, og jeg kan ikke lade være med at sige: Tænk, hvis nu det som vanvittig tankeeksperiment blev således, at sådan et beslutningsforslag blev vedtaget, så skal jeg love for, at ministeriet fik noget at arbejde med for at omsætte det til lov.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er der nogle korte bemærkninger, og det er først hr. Morten Østergaard, så hr. Kamal Qureshi og hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår ikke helt hr. Jesper Langballes kritik af forslaget. Der er tre helt konkrete elementer i forslaget; et krav om, at alle offentlige arbejdspladser stiller mål for at forøge andelen af medarbejdere med anden etnisk baggrund end dansk; et krav om, at regeringen sikrer, at sociale klausuler fremmes på den ene eller den anden vis f.eks. ved at starte med at kortlægge anvendelsen; og et krav om, at Danmarks Statistik ikke skal tage sig betalt for at hjælpe virksomheder, der ønsker at udøve mangfoldighedsledelse.

Det er meget konkret, det er meget specifikt og i øvrigt lige til at omsætte i lov. Når han nu siger, at der her er en ordudgydelse ud over alle grænser, eller hvad det var, vil jeg gerne spørge: Er hr. Jesper Langballe opmærksom på, at integrationsministeren taler om mangfoldighedsledelse i alle mulige og umulige sammenhænge, og på, at integrationsministeren netop har holdt et møde, hvorefter hun konkluderede til Ritzau den 9. februar, at det her handler om at få mangfoldighedsledelse ud over rampen.

Vi har virksomheder, der er rigtig gode til det, og så har vi nogle, der aldrig har prøvet det. Målet er at skabe bevidsthed på arbejdspladserne om, hvordan de skal forholde sig til forskellige kulturer, religioner og etniske baggrunde. Er hr. Jesper Langballe uenig i den intention?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Dertil kan jeg svare, at jeg taler på mine egne vegne og ikke på integrationsministerens vegne. Jeg er ikke i tvivl om, at der vil være en række tilfælde, hvor man især i det offentlige kunne hjælpe folk i gang. Ministeren nævnte job inden for integrationsarbejde, og det er jo helt oplagt. Der kan man sige, at der vil virkelig være en felt, hvor udlændinge i kraft af deres herkomst kunne være bedre kvalificerede end danskere.

Jeg må gentage, at jeg prøvede på at skelne imellem de verbale tågebanker og så det konkrete, der er i forslaget. Det konkrete er jo det, at den kvotering og den handlingsplan, man vil lave, jo ikke kan laves uden til syvende og sidst at ende med positiv særbehandling. Og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo interessant. Altså, hr. Jesper Langballe må jo gå rundt med store blokeringer af hørelsen, for ministeren har jo lige fortalt, hvordan man fra regeringens side har sat en meget præcis målsætning for hele staten samlet set, hvorefter det her forslag tager et andet udgangspunkt. Det kan man kalde positiv særbehandling, hvis man vil det, altså, en overordnet samlet målsætning, en art kvote.

Det, vi foreslår, er, at den enkelte leder skal forholde sig til: Hvad gør vi her hos os. Og det ville rent faktisk, hvis man kigger på erfaringerne de steder, hvor man har gjort det, f.eks. i Århus Kommune, på et enkelt år, hvis alle kommuner havde lige så gode resultater med det, kunne øge antallet af beskæftigede indvandrere og efterkommere i det offentlige med et antal, der svarer til, hvad der samlet arbejder i staten i dag.

Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at det jo er derfor, at Dansk Folkeparti og hr. Jesper Langballe med den ene hånd sanktionerer alt det, man står her fra talerstolen med jævne mellemrum og taler midt imod. For ministeren har lige sagt, at man er på sporet, at man forfølger de samme intentioner, og så står hr. Jesper Langballe og siger, at det er tågebanker.

Det, der er interessant her, er, at det offentlige halter efter det private. Og spørgsmålet er, om Dansk Folkeparti også synes, at integrationen må være noget, det private skal klare.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen prøv da at spørge ministeren om det. Det er sjovt, at der fra visse oppositionspartier er en idé om, at ministre altid skal stå til regnskab for, hvad Dansk Folkeparti siger og omvendt. Tag da og ret spørgsmålet det rigtige sted hen.

Når hr. Morten Østergaard så spørger ministeren, kan hr. Morten Østergaard jo samtidig stille det tillægsspørgsmål til ministeren om, hvorvidt regeringen går ind for, at der i det offentlige skal være positiv særbehandling, eller hvorvidt regeringen går ind for, at alle skal søge på lige fod, hvilket vil sige, at udlændinge, som måske har problemer i første omgang, skal dygtiggøres til at være på lige fod med danskere.

Kl. 16.10

Jeg ved ikke, om jeg kan nå det, men med hensyn til det allersidste punkt har jeg et spørgsmål. Nu er det ikke mig, der skal stille spørgsmål heroppefra, men der er noget, jeg ikke for-

står, og det er det med de cpr-opgørelser, der skal blive til mangfoldighedsprofiler. De er jo, så vidt jeg kan forstå, anonymiserede.

Hvad skal man så bruge dem til, når man stadig skal have det in mente, som forslagsstillerne siger om, at man skal fokusere på individuelle kompetencer og ikke på grupperne? Så kan man få at vide, at der er så og så mange fra det område af verden, og at der er så og så mange fra det område af verden, jamen så ser man jo stadig på grupperinger og ikke på individet med hans eller hendes individuelle kompetence. Det er et helt åbent spørgsmål, jeg spørger opklarende.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Der er jo måske nogle naturlige grunde til, at man en gang imellem bliver forvirret over Dansk Folkepartis politik og regeringens politik. Dansk Folkeparti kan så glæde sig over, at vi fra oppositionens side nogle gange har svært ved at kende forskel på, hvem der står bag hvad.

Når nu hr. Jesper Langballe siger, at Dansk Folkeparti er imod diskrimination, kunne jeg jo godt tænke mig at få en forståelse af, hvad det er for en form for diskrimination, som Dansk Folkeparti er imod. For jeg kan forstå på Dansk Folkepartis socialordfører, fru Pia Kristensen, at hun synes, at det er helt i orden, at man bestiller hvid hjemmehjælp; at man, når man bestiller hjemmehjælp, siger, at man ikke vil have personer med indvandrerbaggrund til at komme hjem til en og gøre rent eller til at hjælpe med andre opgaver. Så vil jeg gerne spørge: Er det diskrimination?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det spørgsmål svarer i underlødighed fuldstændig til de nedrigheder, gemenheder, som hr. Kamal Qureshi i øvrigt har vartet op med i den her debat. Der er aldrig nogen sinde nogen fra Dansk Folkeparti, der har brugt ordet hvid hjemmehjælp. Der er heller aldrig nogen fra Dansk Folkeparti, der kunne tage de udtryk i deres mund, som hr. Kamal Qureshi bruger ustandselig, nemlig brune danskere og hvide danskere. Det er simpelt hen renlivet racisme, og det holder vi os langt væk fra, det overlader vi til hr. Kamal Qureshi.

Det, som fru Pia Kristensen har sagt, er, at man må vise den forståelse over for gamle mennesker – og det gælder også en gammel indvandrer, der ikke bryder sig om at blive badet

af en ung dansk mand – at man lige stikker fingeren i jorden og lugter, hvor man er, og ikke i den hellige politiske korrektheds navn påtvinger et gammelt menneske en hjemmehjælp, som den pågældende vil vige tilbage for. Det skylder vi simpelt hen vores gamle.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu ved jeg jo ikke sådan her på falderebet til weekenden, hvad det er, der har gjort, at hr. Jesper Langballe bliver så arrig over et spørgsmål fra min side. Han er oven i købet fra et parti, hvor man har Højesterets ord for, at partiets politik er racistisk, og så bliver han så arrig over, at man bruger begreber som rendyrket racediskrimination om noget, som jeg faktisk citerer fra en avisartikel.

Jeg citerer sådan set fra en avisartikel, hvor fru Pia Kristensen er citeret for at sige, at det er i orden, at man bestiller en hvid hjemmehjælper. Det kan så godt være, at hun ikke har brugt det udtryk, det skal jeg ikke gøre mig til dommer over, men det er sådan set det, artiklen refererer til, at man kan tillade sig at sige, at man vil have personer af en bestemt etnisk herkomst, når man bestiller arbejdskraft.

Jeg spurgte sådan set bare i sin enkelthed hr. Jesper Langballe, om han mente, at det var udtryk for diskrimination. Jeg kan forstå på hr. Jesper Langballes svar, at det mener han ikke, at det er. Han mener sådan set, at der er et tagselv-bord, som man som bruger af offentlige opgaver, offentlig service, kan bestille fra, så man faktisk i offentlig servicesammenhæng ikke alene kan kræve, at der er faglig kompetence bag de medarbejdere, der kommer hjem til en, men også godt kan kræve en bestemt etnisk herkomst.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak. Der er altså kun 1 minut, og det gælder både spørger og svarer. Så er det ordføreren.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan kun sige, at hr. Kamal Qureshis anden bemærkning her jo bekræfter, hvad der er hr. Kamal Qureshis fremgangsmåde, nemlig på grundlag af løs sladder at lægge folk beskidte ord i munden, som de ikke har udtalt, selv om hr. Kamal Qureshi hundrede gange har hørt, at ingen fra Dansk Folkeparti nogen sinde har

brugt begrebet en hvid hjemmehjælper, og jeg kan kun sige det, som det er: Jeg nærer den dybeste foragt for en mand som hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hvis ellers hr. Jesper Langballe kan holde bene på jorden og sådan nogenlunde skruen i van-det, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad hr. Jesper Langballes holdning er.

Mener hr. Jesper Langballe, at det er i orden, at man f.eks. bestiller en hjemmehjælper af en bestemt etnisk oprindelse, at man altså siger: Min hjemmehjælper skal være dansk. Mener hr. Jesper Langballe, at det er i orden, eller mener hr. Jesper Langballe, at det ikke er i orden, at det er diskrimination?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det mener jeg ikke er i orden. Jeg mener ikke, at man sådan skal kunne rekvirere hjemmehjælper af en bestemt etnisk oprindelse. Men jeg mener, at hvis en gammel dame, som er bange for at få en hjemmehjælper, som hun ikke kan kommunikere med – hun er måske lidt halv-døv, det bliver gamle mennesker tit, det er jeg selv blevet – og hvor hun ikke rigtig kan høre, hvad den pågældende siger, spørger, om hun ikke godt må få en dansker, for det der forvirrer hende, eller hvis en gammel muslimsk kvinde siger, at hun altså ikke kan acceptere at blive badet af en mand, så synes jeg, at man skulle tage og glemme det der ideologiske skoleridt, som Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti lever af, og så bare vise lidt almindelig menneskelig fleksibilitet.

Hvis det skal kaldes diskrimination eller fremmedfjendskhed, mener jeg simpelt hen, at man er helt ude i hampen, og at man så har glemt al almindelig menneskelighed.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For lige at slå en ting fuldstændig fast: Medmenneskelighed, spørgsmålet om, hvorvidt den gamle dame eller mand kan ønske sig en hjemmehjælper og sige, at de hellere vil have en anden, er jeg er fuldstændig enig i. Der er nogle kvinder, som meget nødig vil have mænd til at bade sig og omvendt. Enhedslisten går ind for hensynet til de ældre.

Det, jeg bare vil have slået fast, er, at man ikke som udgangspunkt kan sige, at man vil have en

hjemmehjælper af en bestemt etnisk oprindelse, og det forstår jeg at hr. Jesper Langballe er enig med mig i.

Jeg synes så bare, at konklusionen må være, at hr. Jesper Langballe må prøve at fortælle fru Pia Kristensen, at vi er imod diskrimination. Og hvis vi er det, så er vi kommet et langt skridt videre med hensyn til den måde, debatten kørte på, da den sidst kørte i forbindelse med det at bestille hjemmehjælper af en bestemt etnisk oprindelse.

Medmenneskelighed: ja. Diskrimination: nej.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg bliver nødt til at sige igen, at der altså kun er 1 minut, og det gælder både for spørger og svarer. Så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Dansk Folkepartis socialordfører, fru Pia Kristensen, er et af de fineste og mest retlinede mennesker, jeg kender, og vi har drøftet det her spørgsmål, og jeg kan forsikre om, at der ikke er nogen som helst ønsker hos hende om at diskriminere efter etnicitet. Men jeg må konstatere, at hr. Arbo-Bæhr ikke er til at hugge eller stikke i, det er jo ligegyldigt, hvad jeg svarer, for hr. Arbo-Bæhr er en doktrinær principprytter, og jeg har svaret, så godt jeg kunne, og jeg gider ikke mere.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren og går til ordfører-rækken. Og det er hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 16.20

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Da den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, skal jeg kort komme med den konservative ordførertale.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Formålet med forslaget, nemlig mangfoldighedsledelse i det offentlige, kan vi dog godt støtte. En medarbejderstab bestående af mennesker med forskellig etnisk baggrund kan være både befordrende og give ny dynamik, og vi har jo hos os Konservative et ønske om, at folk skal have ret til forskellighed, og om, at forskellighed skaber ny dynamik. Det, at ældre og yngre, kvinder og mænd og udlændinge samles på en arbejdsplads, er alt sammen med til, at der kom-

mer forskellige synspunkter frem. Der bliver forskellige måder at løse problemerne på, og det er alt sammen med til at skabe ny fremgang.

Staten bør gøre noget for at sikre, at en medarbejdergruppe, nemlig de etniske medarbejdere, også er repræsenteret, og det kan gøres på mange måder. Dette spørgsmål er allerede højt på dagsordenen, og det er sådan, at vi ikke kan støtte det, der ligger i forslaget her med udarbejdelse af handlingsplaner, hvor der er en række bestemte kriterier – jeg tror, at hr. Jesper Langballe kaldte det for kvotering. Det er ikke noget, som Det Konservative Folkeparti kan arbejde med.

Der er allerede afsat penge på det her område via satspuljen, og derfor forventer vi, at det kan være med til at løse problemerne. Vi er imod de administrative byrder, som disse handlingsplaner vil give virksomhederne.

Så synes jeg, at det her er på sin plads at påpege, at skal man se virksomheder, som gennemfører det her på en ordentlig og god måde, ja, så skal man jo henvende sig i en lang række private virksomheder, som har opslaget de store ressourcer, der er til stede hos medarbejdere med anden etnisk baggrund, som både er gode til at løse problemerne, til at leve op til virksomhedens ønske om at løse problemerne med kvalitet og til at sikre dynamik på arbejdspladsen. Arbejdspladsen afspejler dermed den udvikling, der sker i samfundet generelt. De impulser får man jo gennem ansættelse af medarbejdere med anden etnisk baggrund.

Vi siger altså nej til dette forslag om mangfoldighedsledelse i det offentlige.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører, hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo et meget simpelt forslag fra De Radikale, der jo langt hen ad vejen ligger på linje med det forslag, som SF har fremsat i nogle lignende udgaver tidligere. Så uden at gå for meget i detaljer med de enkelte dele af det, er det jo indlysende, at det er til fordel for alle, at vi får flere dele af den danske befolkning repræsenteret i medarbejderstaben. Og det er jo også helt bemærkelsesværdigt, at mange private virksomheder har gennemført tiltag, som man endnu har til gode at gennemføre i det offentlige som sådan. Nogle steder er man længere fremme end andre steder.

Fra SF's side vil det være hensigtsmæssigt, at man lærer af det private erhvervsliv med hensyn til at få mangfoldighedsledelse ind ved ansættelse af medarbejdere og lignende.

Jeg kan også forstå på ministerens udtalelser, at regeringen også er optaget af den dagsorden, og at man også bruger en lang række værktøjer for netop at imødekomme en bedre rekruttering og en bedre sammensætning af medarbejderstaben i det offentlige.

Så diskussionen handler reelt set ikke om, sådan som jeg hører ministeren, at vi er uenige om intentionen, eller at vi er uenige om målsætningen, men nærmere om, hvilke redskaber man skal bruge for at nå den.

SF vil gerne støtte forslaget, sådan som det foreligger, og vi ser frem til, at nogle af de ideer, der ligger i forslaget, bliver brugt i ministerens videre arbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så den næste ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.
Kl. 16.25

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes jo, at det er fornøjeligt, at vi kan have et forslag, som handler om integration, uden at det er et forslag, som handler om, hvordan man økonomisk set kan straffe mennesker, som ikke er i stand til at få sig et arbejde.

Jeg synes også, at det forslag, der ligger fra De Radikale, bør støttes. Det indeholder nogle elementer, som allerede her har fået en meget positiv modtagelse med hensyn til at sikre, at man på de enkelte offentlige arbejdspladser dagligt arbejder med at få et fornuftigt antal ansatte med anden etnisk herkomst end dansk.

Jeg mener i øvrigt også, at spørgsmålet om sociale klausuler er en væsentlig del af det bidrag, man fra det offentliges side kan yde for at sikre, at man ikke alene inden for enkeltområder, men at man inden for alle områder har en etnisk ligestillingspolitik. Så på den baggrund er der nogle positive elementer i det her forslag. Enhedslisten kan selvfølgelig støtte det.

Vi mener samtidig, at der måske er et behov for, at vi generelt set ser på, hvad det egentlig er for nogle problemer, der er gældende både på de private og de offentlige arbejdspladser, så vi kan sikre, at flere flygtninge og indvandrere kommer ind på arbejdsmarkedet.

Spørgsmålet om diskrimination ved ansættelser og afskedigelser er et problem, som man oplever, når man kommer ud og snakker med folk,

men det er alt for sjældent, at der er nogle, der forsøger at danne sig et overblik over, hvor stort problemet er, hvorfor problemet er der, og hvad vi kan gøre ved det.

Det her forslag er et lille skridt på vejen, men jeg kunne godt ønske mig langt flere tiltag, for at vi får sat fokus på den diskrimination, der rent faktisk finder sted på det danske arbejdsmarked over for folk med en anden etnisk herkomst end den danske og med nogle andre navne.

Hvis vi skal hele vejen rundt, hvad angår at få flere flygtninge og indvandrere ansat, kunne man tilsvarende forestille sig, at vi så på konsekvenserne af de enkelte lovtiltag, som denne regering har stået for, med etniske ligestillingsbriller. For det er så vigtigt for integrationen, at folk får en plads på arbejdsmarkedet.

Her behøver jeg bare at nævne afskaffelse af hjemmeserviceordningen og afskaffelse eller delvis afskaffelse af skolepraktikordningen. På det sidstnævnte område kan man se dokumenteret, at de, der i dag står og mangler praktikpladser, i vid – ikke hvid med h, men uden h – udstrækning er af anden etnisk herkomst end dansk. Det gælder ikke mindst på byggepladsområdet, hvor skolepraktikordningen jo er et af de områder, der har været ramt af nedskæringerne.

Generelt set kunne vi ønske os en integrationsdebat, som holder sig på det niveau, der hedder: Hvad gør vi for at skaffe arbejde til alle og ikke mindst for at skaffe arbejde til de mange flygtninge/indvandrere, som i dag er arbejdsløse.

Vi kan altså støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke for de pæne ord og den tilslutning fra en lang række partier, som er kommet til forslaget. Jeg vil også gerne kvittere for, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr til sidst peger på det centrale, nemlig at her er der tale om et tiltag på efterspørgselssiden. Hvordan får vi efterspurgt noget mere arbejdskraft, som er flygtninge/indvandrere, i stedet for den evindelige kredsen om udbuddet, altså at vi snakker om de enkelte mennesker og om, hvad vi kan gøre for at få dem til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg vil også gerne slå fast, at mangfoldighed er sådan et lidt luftigt begreb, som også hr. Jes-

per Langballe var inde på. Der er to ben i det, som er vigtige for os.

For det første er det vigtigt, at vi begynder at se flygtninge/indvandrere som en ressource. Velfærdskommissionen har redegjort meget nøje for, at det rent faktisk er sådan, at en væsentlig del af de problemer, vi står over for, den demografisk udfordring, kan løses med en bedre integration, og derfor er de en ressource.

For det andet er indsatsen mod diskrimination også en meget væsentlig del af det.

Hvis vi ser på det med ressourcen først, må vi sige, at her er vi altså i en situation, hvor det offentlige ikke udnytter den ressource i nær samme grad som de private.

Kl. 16.30

På Venstres landsmøde havde statsministeren travlt med at gøre det til den private sektors ansvar og sagde, at nu måtte virksomhederne åbne sig. Jeg kan godt forstå, at både Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening blev fortørnede, når det faktisk har vist sig, at 85 pct. af fremgangen i flygtninges og indvandreres beskæftigelse er sket i den private sektor, hvorimod det offentlige står for en meget lille del. Det er beskæmmende, at selv om det offentlige beskæftiger en tredjedel af den samlede arbejdsstyrke, når vi ser på arbejdsmarkedet generelt, er kun hver femte ansatte flygtning/indvandrer. Det offentlige halter bagud, og det er her, regeringen kunne starte i stedet for at kaste med sten i sit glashus. Regeringen kunne gøre noget for at øge brugen i den offentlige sektor af arbejdskraft med anden etnisk baggrund end dansk.

Også diskriminationsspørgsmålet er vigtigt. Det har ikke været meget fremme i debatten, men det er vigtig at holde sig det for øje. Ugebrevet A4 spurgte i september 2005 endnu en gang et repræsentativt udsnit af flygtninge og indvandrere om en lang række forhold, og det viste sig, at andelen af flygtninge og indvandrere, der havde oplevet diskrimination, var steget fra 25 til 33 pct. inden for de sidste 2 år. Hvis man har svært ved at tro, at det foregår i det offentlige, vil jeg bare ganske kort ridse en lille historie fra Susanne Naurs bog »Mangfoldighed i Arbejdslivet« fra Børsens Forlag op.

Anita stammer fra Ghana. I 2003 blev hun færdiguddannet som socialrådgiver på Den Sociale Højskole i København og gik derfor straks i gang med at søge arbejde. Hun ønskede at arbejde med børn og søgte derfor en socialrådgiverstilling på et familieafsnit i en storkøbenhavnsk

kommune, og til sin store glæde blev Anita inviteret til ansættelsessamtale.

Den person, som foretog præsentationen ved ansættelsessamtalen, er lederen af familieafsnittet i kommunen, og efter præsentationsrunden siger lederen: Det er en meget fin ansøgning, du har skrevet Anita, og med det gode dansk troede vi faktisk, at du var dansker. Har du selv skrevet den? Anita føler sig forvirret over spørgsmålet, men svarer, at det har hun, men at hendes mand har kigget den igennem. 2 dage senere fik Anita afslag. Lederen begrundede afslaget med, at familieafsnittet i kommunen hovedsagelig arbejder med danske familier, og derfor mente man ikke, at Anita havde den nødvendige kulturelle baggrund for at kunne arbejde med sådanne sager.

Det er altså virkeligheden i den offentlige sektor, og derfor er der i den grad behov for at arbejde med mangfoldighedsledelse, ikke bare for at øge andelen af beskæftigede indvandrere, men også for at modarbejde diskrimination.

Handlingsplaner gør det ikke alene, siger ministeren. Jo, der er rent faktisk noget, der tyder på, at handlingsplaner kan gøre en hel del. Fordi området kom ind på lederens eget bord, lykkedes det faktisk Århus Kommune at øge andelen af kommunalt ansatte med anden etnisk baggrund end dansk med næsten 1 pct. på et enkelt år, og hvis alle kommuner gjorde det, ville det betyde, at antallet af medarbejdere med anden etnisk baggrund end dansk i den offentlige sektor ville blive øget med mere end 3.000 på et enkelt år – faktisk svarende til det samlede antal ansatte i staten i dag – så der er faktisk noget, der tyder på, at hvis målsætninger ikke bare er noget, man kan trække frem ved festlige lejligheder, men man forpligter de enkelte organisationer til at opstille deres egne målsætninger og handlingsplaner, virker det faktisk.

Så må man spørge sig selv, om den konservative ordfører overhovedet har læst forslaget. Der er ikke nævnt nogen kvotering i forslaget, det er den enkelte institution, der skal sætte sig sine egne mål og forpligte sig til at følge dem op. Så blev der talt noget om en lang række elementer, men til det må jeg sige: Nej, der er kun et og samme element i en handlingsplan. Resten er helt frit, der er kun det ene element: Opstil en målsætning og følg op på den. Hvis det er mange elementer, tror jeg godt nok, det bliver svært at lave nogen form for handlingsplan med konservative stemmer.

Med hensyn til diskussionen om sociale klausuler vil jeg gerne understrege, at forslaget ikke går ud på, at man skal bruge sociale klausuler. Der står meget specifikt i forslaget, at regeringen skal tage de nødvendige initiativer til, at sociale klausuler anvendes, men ikke at der skal vedtages et lovforslag om, at den enkelte institution skal bruge sociale klausuler.

I bemærkningerne står der bl.a., at man kunne starte med at kortlægge, hvor meget de bliver brugt. Vores indtryk er, at de stort set ikke bliver brugt, selv om det har været muligt siden 2000. Det må vi have belyst, og vi vil derfor stille spørgsmål til ministeren om det. Jeg synes dog, det er væsentligt at slå fast, at vi ikke ønsker, at det ved lov skal gøres pligtigt at bruge sociale klausuler, men vi synes, de er et godt redskab, og vi synes, regeringen burde gøre noget for at fremme, at de bliver anvendt.

Angående diskussionen om ligestilling er det vigtigt, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, at fastholde, at ligestilling ikke kun er etnisk ligestilling. Det drejer sig også om ligestilling uanset køn, handicap, alder, seksuel orientering osv., og mangfoldighedsledelse kan sådan set rumme alle de elementer. Men vi har set nogle alarmerende resultater på integrationsområdet, hvor det offentlige halter langt bagefter den private sektor, og det er derfor, vi har valgt at sætte fokus på det.

Kl. 16.35

Jeg ville ønske, at hr. Jesper Langballe var til stede, for jeg ville gerne have forklaret ham, hvad cpr-opgørelsen bruges til. Det er således, at i dag må virksomheder ikke registrere deres medarbejders etniske baggrund, og det er sådan set fint nok. De kan indsende cpr-numrene anonymt og få en opgørelse tilbage fra Danmarks Statistik, der fortæller, hvor stor en del af deres ansatte der har en anden etnisk baggrund end dansk. Det er der lavet en fin piece om, nu er hr. Jesper Langballe her ikke, men jeg vil efterfølgende lægge den i hans boks, så kan han læse den og blive klogere på forholdet.

Endelig vil jeg sige, at dengang vi fremsatte forslaget i december, reagerede ministeren ved at sige til Berlingske Tidende, at der var gang i en lang række initiativer, som var noget mere handlingsorienterede. Jeg må sige, at det, der er gang i, er en lang række initiativer, som er meget overordnede. Intentionerne er gode, men initiativerne udelukker på ingen måde, at man kan gennemføre forslaget her, som er langt mere handlingsorienteret end det, regeringen har

foreslået, netop fordi vi siger, at nu skal hver enkelt offentlig institution sætte sine mål, og de skal bedømmes efter dem.

En af de ting, som rent faktisk kunne betyde noget, er de resultatkontrakter, som der har været talt meget om. Vores indtryk er, at noget, der forpligter, ikke er en del af ret mange resultatkontrakter, og derfor vil vi også spørge regeringen om det. Vi har indtryk af, at grunden til, at regeringen afviser forslaget, er, at den ikke ønsker noget, der forpligter, og ikke ønsker noget, der skaber gennemsigtighed, fordi det så kunne være, det blev endnu tydeligere, at det offentlige fortsat halter langt bagud.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, straffeloven og lov om ændring af en række love på miljøområdet. (Præcisering af reglerne om retsforfølgning af udenlandske skibe, skærpelse af straffe for miljøkriminalitet m.v.).
Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 9/2 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg gør opmærksom på, at klokken nu er 16.37, og at vi tager fat på den næstsidste sag på dagsordenen.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg skal forsøge at gøre det kort og klart.

Vi har gennem de seneste år været vidne til flere ulovlige olieudtømminger i vore farvande. Det er naturligvis helt uacceptabelt og til stor skade for miljøet, og L 158, som vi nu behandler, strammer derfor op over for miljøsynderne.

Lovforslaget tager hånd om tre områder. For det første tages der initiativer, der skal stramme op over for håndhævelsen, hvilket indebærer skærpede regler i form af højere bøder, højere strafferammer for de grove miljøforseelser, mulighed for, at der kan udskrives administrative bøder for skibes manglende indberetning om grundstødninger og kollisioner, og klare regler om dækning af forsvarets udgifter til konkrete beredskabs- og bekæmpelsesforanstaltninger.

For det andet synliggør lovforslaget de allerede gældende regler i medfør af FN's havretskonvention og habitatdirektivet.

Det tredje og sidste område, som lovforslaget omhandler, er tilsynet. Tilsynet strammes op, så det ikke længere kun er på havet, tilsynsmyndighederne har mulighed for at øve tilsyn, og i den forbindelse får miljøministeren mulighed for at autorisere private til at udføre syns- og certificeringsopgaver.

I Venstre er vi tilfredse med lovforslaget, som strammer op på en række områder og efter vor mening ikke mindst får den præventive virkning, at det vil afskrække fra ulovlig olieudtømming i vore farvande. Derfor støtter Venstre lovforslaget.

Torben Hansen (S):

Vi har alle sammen tit set det: olieindsmurte fugle, der basker forgæves og lider en krank skæbne. Vi forarges, og vi rystes over, at skibe tømmer tankene og forurenere vores havmiljø med store konsekvenser for dyr og miljø til følge – faktisk forstår alle vi, der sidder herinde, sandsynligvis ikke, at man overhovedet kan finde på det. Men åbenbart er det eneste, der – forhåbentlig – virker, hårdere sanktioner, og derfor støtter Socialdemokratiet dette lovforslag, både at bødestørrelserne sættes kraftigt op, og at strafferammen i straffeloven hæves fra 4 til 6 års fængsel. Så langt, så godt.

Men når der kigges nærmere på tallene i lovforslaget, springer det især i øjnene, at der over den seneste 5-års-periode har været 624 olieobservationer, men samlet kun har været 6 sager